

MYSTERIE ROND LICHAAM IN FLORIDA

LEES P5

ZOEK MEE IN EEN COLD CASE!

LEES P6

WILLEKE DOST (15) 32 JAAR VERMIST

LEES P6

COLD CASE CHRONICLES

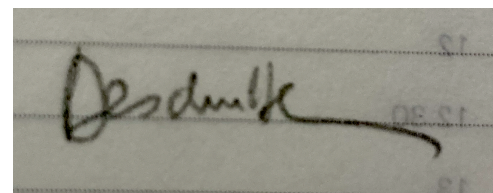
30 JAAR GELEDEN VERDWENEN KIM EN KEN

De ontvoering van Kim en Ken Heyrman, op 4 januari 1994, was een van de eerder zeldzame keren dat een dader twee slachtoffers tegelijkertijd maakte. Wereldwijd zijn er niet zoveel gevallen. En dat zegt iets over de dader(s). Bureau Van Meerbeeck dook in de dossiers.

- Lees blz. 2 tem 5

COLD CASE: WIE HELPT ONS DIT WOORD TE ONTCIJFEREN?

In een oude agenda vonden we dit woord. Het is mogelijk een achternaam. Wie helpt ons om dit woord te ontcijferen? Tips kunnen zoals steeds -in alle discretie- overgemaakt worden aan Cold Case Bureau Van Meerbeeck via mail, bericht of social media.

Cold Case Bureau voert onderzoek naar dubbele ontvoeringen ALS TWEE KINDEREN SAMEN VERDWIJNEN

Op 4 januari 2024 is het precies 30 jaar geleden dat in Antwerpen Kim en Ken Heyrman ontvoerd werden. Het lichaam van Kim (11) werd een maand later teruggevonden. Haar drie jaar jongere broer Ken is tot op vandaag spoorloos. Wereldwijd werden de voorbije kwarteeuw niet zo heel erg vaak kinderen of jongvolwassenen in duo ontvoerd. Cold Case Bureau Van Meerbeeck dook in de dossiers.

Kim en Ken Heyrman verlieten die koude dinsdagavond 4 januari 1994 hun woonplaats in het Antwerpse Borgerhout om bij een vriendje te gaan spelen. We weten dat ze nog aanbelden bij dat vriendje maar dat die al naar het voetbalveld was getrokken. We weten ook dat Kim en Ken vervolgens ook richting dat voetbalveld stapten. En dat is zowat het laatste dat heel zeker is. Vijf weken later, op 11 februari 1994, werd het ontzielde lichaam van Kim uit het Aziadok gehaald toen een duwboot de trossen aanspande. Ken werd nooit teruggevonden.

Dertig jaar later kleeft de zaak rond de mysterieuze verdwijning van Kim en Ken Heyrman nog steeds aan de ribben. Het is in zoveel opzichten een bijzondere zaak, maar toch voornamelijk omdat de slachtoffers met twee waren. Twee kinderen of jongvolwassenen die tegelijkertijd ontvoerd worden, dat komt niet zo erg vaak voor. Niet in België, maar ook wereldwijd niet.

Zwaaien

In België is één van de bekendste zaken die rond de bende-Dutroux, verantwoordelijk voor de simultane ontvoering van Julie en Melissa in de zomer van '95. De negenjarige vriendinnetjes werden het laatst gezien toen

ze in het Luikse Grâce-Hollogne op een brug over de autoweg stonden te zwaaien naar voorbijrijdende auto's. Hun lichamen werden pas ruim een jaar later gevonden op aangeven van Marc Dutroux. Die is verantwoordelijk voor nog meer ontvoeringen.

Melissa en Julie

Eefje en An

Stacy en Nathalie

Joanne en Kirste

Kim en Ken

Zoals die van de vriendinnen An en Eefje, twee tienermeisjes. Die worden in diezelfde zomer van '95 door Marc Dutroux en zijn handlanger, Michel Lelièvre, ontvoerd in Oostende. Ook hun levenloze lichamen worden na de arrestatie van de ontvoerders teruggevonden.

Spoorweg

Tien jaar later, op 10 juni 2006, herhaalt de geschiedenis zich als in Luik de stiefzusjes Nathalie (10) en Stacy (7) spoorloos verdwijnen. Drie dagen later wordt Abdallah Aït-Oud gearresteerd. Hij vertelt hoe hij de kinderen had meegelokt naar een oude spoorweg, hen daar had verkracht en had vermoord. Aït-Out leidt de politie nadien naar de lichamen.

Gelukkig duiken de verhalen rond dit soort 'meervoudige ontvoeringen' slechts sporadisch op. Maar ze zijn er wel. Ook in de rest van de wereld. Een van de oudste zaken die we terugvonden was die rond de zogenaamde 'Beaumont kinderen', die zelfs

met drie waren. De zusjes Jane (9) en Arnna (7) en hun vierjarig broertje Grant Ellis waren aan het spelen op een strand in Australië toen ze benaderd werden door een onbekende man. Geen van hen werd ooit nog teruggezien. Het mysterie werd in 1973 in verband gebracht met de al even mysterieuze verdwijning van de vriendinnetjes Joanne Ratcliffe (11) en Kirste Gordon (5) die spoorloos verdwenen tijdens een sportwedstrijd in het Adelaide Oval in Australië. Voor beide zaken kwamen vaak dezelfde verdachten in beeld, maar een doorbraak bleef uit.

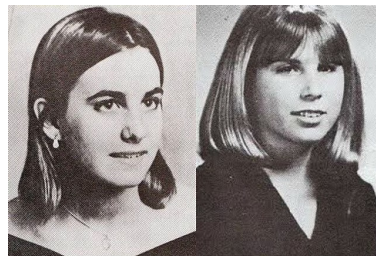
Edmund -Ed- Kemper

Een bekendere zaak -of althans een zaak met een bekendere dader- is die rond de verdwijning van Mary Ann Pesce en Anita Luchessa, twee achttienjarige vriendinnen die in mei 1972 in Californië verdwenen.

Een klein jaar later kwam Edmund -Ed- Kemper in beeld, een Amerikaanse seriemoordenaar die naast zijn eigen grootouders en moeder ook studentes vermoordde. Hij had intussen nog een dubbele ontvoering gepleegd, die op de studentes Rosalind Thorpe (24) en Allison Liu (23) in februari 1973.

Jane, Grant en Arnna

Mary Ann en Anita

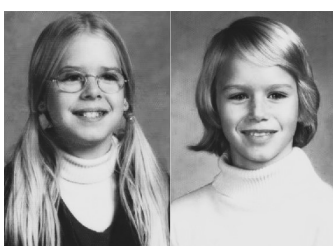
Rosalind en Allison

Eveneens in de Verenigde Staten werden in 1975 de zusjes Katherine (10) en Sheila (12) Lyon ontvoerd. Bijna 40 jaar later kwam de dader, Lloyd Lee Welch, in beeld. Hij pleitte schuldig, maar vertelde nooit wat hij met de lichamen had gedaan.

Seriemoordenaar

Dichter bij huis staat de verdwijning van de achtjarige jongens Cyril Bening en Alexandre Beckrich in ons geheugen. De lichamen van beiden werden in september 1986 gevonden langs een spoorweg in het Franse Montigny-lès-Metz. Voor die feiten kwam in 1992 de seriemoordenaar Francis Heaulme in beeld. Toén was er echter al een andere man -onterecht- veroordeeld voor beide moorden.

Nog in Frankrijk verdwenen in 1991 de tienjarige nichtjes Muriel Sanchez en Ingrid Van de Portaele. Na de verdwijning wordt Christian Van Geloven gearresteerd, een al eerder veroordeelde pedofiel. Hij vertelde hoe hij een leiband had gekocht en deed alsof hij zijn hond kwijt was. Zo lokte hij de meisjes.

Sheila en Katherine

Alexandre en Cyril

Muriel en Ingrid

Cold Case Bureau voert onderzoek naar dubbele ontvoeringen “Slachtoffers vaak snel van het leven beroofd”

“Wat maakt dat je als ontvoerder twee kinderen of jongvolwassenen tegelijkertijd ontvoert? Je neemt toch een enorm risico? Wat is het profiel van dit soort dader? Zijn werkwijze? Zijn connectie met het slachtoffer? Cold Case Bureau Van Meerbeeck ging op zoek naar antwoorden.

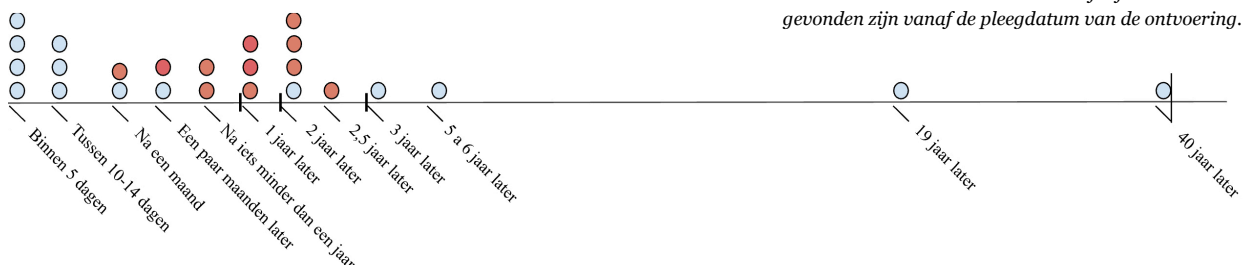
Bladerend door archieven en data rond zogenaamde meervoudige ontvoeringen, ontdekten we binnen ons studiecentrum meer vragen dan antwoorden. Hoe benadert of lokt zo’n ontvoerder twee kinderen tegelijkertijd? Hoe wint hij vertrouwen? Wat onderscheidt hem van andere moordenaars?... Een verkennend onderzoek drong zich op. Want als we meer zouden begrijpen van de dubbele ontvoeringen uit het verleden die wél werden opgelost, zouden we misschien meer te weten komen van de daders die tot op vandaag onbekend zijn. En de zaken die tot op vandaag onopgehelderd blijven. Het resultaat van dat onderzoek is een verbluffend document geworden. Boordevol data.

Zo bleek in de helft van de onderzochte zaken de -overwegend mannelijke- dader alléén te hebben gehandeld. In de andere helft kreeg hij hulp van één en soms zelfs meerdere daders. In enkele -onopgehelderde- gevallen is dat niet bekend.

Vertrouwen

Het jongste slachtoffer in de onderzochte cases was amper twee jaar. Het oudste was 22 jaar. In iets meer dan de helft van de gevallen waren de slachtoffers vriendjes of vriendinnetjes van mekaar. In 35 procent van de gevallen waren het broer en/of zus, zoals in de zaak Kim en Ken uit Antwerpen. Opvallend was dat het overgrote deel van de slachtoffers géén relatie -of eerder contact- had met de dader, maar soms was dat wel zo. Al kon dat contact of die relatie dan ook best zeer oppervlakkig zijn. Zo ontvoerde dakwerker Russel Bishop uit het Britse Brighton in 1986 twee negenjarige vriendinnetjes niet lang nadat hij in het appartementsblok van één van hen had gewerkt en het kind daar was tegengekomen. Het vluchtige contact was blijkbaar voldoende om naderhand het vertrouwen van het meisje te winnen.

“In 19 procent van de gevallen werden de slachtoffers gelokt met een smoesje of een verzonnen verhaal”, blijkt uit het verkennende onderzoek. “In 15 procent van de gevallen werd hen een lift aangeboden.” Vaak, en zelfs in de meeste gevallen, waren de slachtoffers wandelend of fietsend onderweg naar huis of elders.

Als de daders geïdentificeerd werden, gebeurde dat doorgaans binnen de drie jaar na de ontvoering. In het geval van de zusjes Lyon -in 1975 ontvoerd in de VS- duurde het haast 40 jaar vooraleer de dader ontmaskerd werd en schuldig pleitte. De lichamen werden nooit gevonden.

Weinig overlevingskansen

Een trieste vaststelling in het onderzoek is dat -anders dan bij een enkelvoudige ontvoering- de slachtoffers van een dubbele ontvoering weinig overlevingskansen hebben. In een relatief groot deel van de zaken zijn de slachtoffers op de dag van de ontvoering al van het leven beroofd. “Slechts in 4 onderzochte zaken hebben de slachtoffers de ontvoering overleefd, maar in géén van de onderzochte gevallen werden de slachtoffers door de dader zelf in vrijheid gesteld”, stellen de onderzoekers. “Het eerste slachtoffer werd in 89 procent van de gevallen om het leven gebracht, het tweede slachtoffer in 84 procent van de gevallen.”

Het mag niet verbazen dat bij een groot deel van de daders een jeugdtrauma werd teruggevonden. Open bronnen spreken ook van een onveilige thuissituatie, verwaarlozing of een vader die streng was, fysiek agressief en doorgaans dronk. “Daders waren vaak bang van hun eigen vader.” Zeven daders zijn in hun jeugd mishandeld. Seksueel misbruik komt bij vijf daders voor. Verwaarlozing door één of beide ouders komt bij zes daders terug.

Bij de daders waarvan de criminele voorgeschiedenis bekend is, komt relatief vaak een seksueel delict voor en bleek dat de helft voordien al een moord pleegde.

TWEE JAAR ONDERZOEK

Criminologen Nikki E. Jongerling en Frederique F. Visser doken voor Cold Case Bureau Van Meerbeeck in de dossiers van de zogenaamde ‘multiple ontvoeringen’.

Ze belichtten wereldwijd 36 zaken. Van België en Nederland over India en Oeganda tot de Verenigde Staten en Australië. Sommige zaken waren wel 50 jaar oud. Er kon een dataset samengesteld worden van 26 unieke zaken met 43 individuele daders.

Het hele verkennende onderzoek duurde ruim twee jaar en is binnenkort te raadplegen via onze website: www.bureauvanmeerbeeck.com

LICHAAM IN V.S. LEIDDE EVEN NAAR VERDWENEN MILITAIR

Onderzoek naar de verdwijning van de jonge militair Gerard Pelzer, in 1980, leidt ons naar een vondst in Florida.

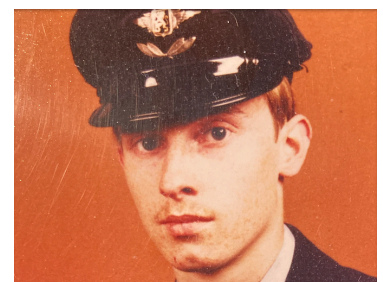
Rond 2004 werd in Florida een lichaam aangetroffen van een onbekende man. Het zette destijds de FBI even op het spoor van de verdwenen Belgisch-Nederlandse militair. Er werd een DNA-analyse uitgevoerd, maar een match bleef uit. De onbekende man was niet Gerard Pelzer. Vraag is echter welke informatie op en rond het lichaam van de zogenaamde ‘John Doe’ de FBI precies leidde naar een mysterieuze verdwijning aan de andere kant van de wereld en een kwarteeuw eerder.

We verzamelden inmiddels de data rond een dozijn onbekende mannen die in 2003/2004 werden aangetroffen in Florida.

We willen vooral proberen te achterhalen welke elementen er destijds richting Gerard hebben geleid. Want ook al was er geen match, die elementen waren er dus wel.

De Belgisch-Nederlandse militair Gerard Pelzer was amper 19 jaar toen hij tijdens zijn legerdienst in het Duitse Kaster verdween. Gerard vervulde zijn dienst op een NAVO-site en had er mogelijk contacten met Amerikaanse militairen, wat een link met de V.S. niet ondenkbaar maakt.

Ken jij iemand die Gerard kende, of destijds ook op die NAVO-site werkte? We horen het graag!

Zoek met ons mee in een cold case!

Vanaf februari 2024 gaat Bureau Van Meerbeek samen met jullie op zoek naar de identiteit van een onbekende vrouw. Haar lichaam werd vele jaren geleden gevonden in Vlaanderen. We weten nog niet veel van haar. Maar we hopen samen met jullie de vrouw een naam te kunnen geven.

Het project heet **CCIT/24**, wat staat voor Cold Case Identificatie Team. Dat team komt vanaf februari '24 een half jaar lang elke derde zaterdag van de maand samen in de kantoren van Bureau Van Meerbeek in Aarschot. Jij kan deel uitmaken van dat team!

Elke stap die we gaan zetten wordt geregistreerd, gefilmd en beschreven. Zo laten we meteen het grote publiek toe om samen met het **CCIT/24** mee te zoeken. Want érgens daarbuiten is er iemand die iets weet.

Zin om deel te nemen? Info over het project **CCIT/24** vind je op onze website, www.bureauvanmeerbeek.com

Cold Case Bib opent op 20 januari!

Op zaterdag 20 januari doet onze Cold Case Bibliotheek in de Leuvensestraat 12 in Aarschot voor het eerst de deuren open. Stagiaire Laura, studente informatiebeheer Bibliotheek en Archief (EhB) verwelkomt je en loodst je door meer dan 100 boeken over over bekende en minder bekende cold cases, (serie-)moordenaars en ophefmakende verdwijningszaken en beruchte moordzaken. Nederlandstalig en anderstalig.

Je kan een jaar lang lid worden van de bib door jouw financiële steun van 5 euro òf door ons een boek te doneren dat in onze bibliotheek zou passen. Op die manier bouwen we aan een steeds groter wordende bibliotheek!

De cold case bib is open tussen 9u30 en 15u. Welkom!

Hier jouw reclame in een volgende editie?

Dat kan! Mail ons via
info@bureauvanmeerbeek.com

Cold Case Chronicles is een periodieke uitgave van Stichting Bureau Van Meerbeek en verschijnt op papier én digitaal. V.U. Kurt Wertelaers -
Leuvensestraat 12-14, 3200 Aarschot - info@bureauvanmeerbeek.com
Je kan Bureau Van Meerbeek financieel steunen via **BE50 3632 1723 9018**.

Op de radar: de raadselachtige verdwijning van Willeke Dost (15)

Op woensdagochtend 15 januari 1992 stapt de pleegvader van Willeke Dost haar slaapkamer in om haar te wekken. Maar het bed, in een grote boerderij in het Nederlandse Koekange, is leeg en Willeke is weg. Ook haar fiets is verdwenen. De -inmiddels overleden- pleegvader denkt dat Willeke al naar school is, maar al ze 's avonds nog steeds niet is weergekeerd start de politie met een onderzoek.

Willeke Dost was amper een jaar oud als haar ouders verongelukken. Als ze tien jaar is, komt ze bij de pleegouders terecht waar ze verdwijnt. Achttien jaar na die verdwijning worden de pleegmoeder en haar zoon opgepakt, maar later worden ze van de verdachtenlijst geschrapt.

De zaak blijft tot op vandaag een cold case.